

τη, διασημοτάτη, ἐξόχου εὐφυΐας καὶ πνεύματος
δύναται νὰ ἐνδύηται καὶ κάπως ἀλλόκοτα, ἀλλ'
ἂν θελήσῃ νὰ τὴν μιμηθῇ ἡ μετρίως καταστά-
σεως καὶ κοινωνικῆς θέσεως οἰκοδόμοισιν πόσα
δὲν θὰ ἀκούσῃ; Πρέπει λοιπὸν πᾶσα γυνὴ με-
τρία καὶ σεβομένη ἑαυτὴν νὰ μὴ ἐξέρχεται τῶν
ὁρίων τῆς ἀπλότητος, τὰ ὅποια ἐπιβάλλει εἰς
αὐτὴν ἡ κοινωνία, ἄλλως θὰ ἐκληφθῇ ὅτι εἶνε
ὅ,τι δὲν εἶνε πράγματι καὶ θὰ ὑποστῇ τὰς συ-
νεπειάς.

Οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖνε ὕμνος ἡ οἰκιακὴ ἐνδυ-
μασία τῆς γυναικὸς, πρέπει ν' ἀποφεύγῃ αὕτη
τὰ κοσμήματα παντὸς εἶδους, ψέλλια, ἀλύσεις,
περιδέρια, καταφανῆ ἐνώτια κλ. Πάντα ταῦτα
εἶνε καλὰ διὰ τὸ ἐσπέρας καὶ πάλιν ὄχι μὲ ὑ-
περβολὴν.

Πᾶσα γυνὴ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑρίσταιται τὸ
βάρος τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῶν ἀδαμάντων.

Εἰς τὸν χορὸν, ἂν ᾖσαι νέα, φέροι πολλὰ τούλ-
λια, ἄνθη, ἐλαφρὰ πράγματα. Μὴ προσπαθῆς νὰ
ἀνταγωνισθῆς πρὸς ἄλλας κατὰ τὴν πολυτέλειαν,
ἂν δὲν ᾖσαι βεβία ὅτι θὰ νικήσῃς* ἂν νικήθῃς
θὰ σὲ γελάσουν. Ἄν κατὰ τὴν κομψότητα θέλῃς
νὰ ἀνταγωνισθῆς, ἄκουσον τὴν συμβουλὴν ταύ-
την: Ἐσο ἀπλᾶ ἐνδεδυμένη* πολλὰκις ἡ μετὰ τέ-
χνης ἀπλότης καταβάλλει μὲ μίαν μόνην ται-
νίαν δύο ἑκατομμυρίων ἀδάμαντας.

Ἡ ἀξία πάσης τοιαύτης συνίσταται εἰς τὸ
νὰ φαίνεται αὕτη φυσικὴ καὶ ἀσχεδιάστος, ἔστω
καὶ ἂν κατωρθῶθῃ μετὰ πολυῶρους μόχθους.

Τὴν γυναῖκα τὴν συνιστᾷ πολὺ μᾶλλον ἡ ἐν-
δυμασία τῆς ἢ ἡ περιουσία τῆς. Ὅταν μία ᾖνε
πλουσία εὐκολώτατον πρᾶγμα εἶνε νὰ ἐξοδεύῃ
πολλὰ καὶ νὰ ἀγοράζῃ ἀκριθὰ πράγματα* τὸ
δύσκολον εἶνε ἡ ἐκλογή καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν
θὰ τὰ φορέσῃ.

[Comtesse Dasch.]

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Τὰ παράδοξα τῆς προτεραίας εἶνε ἀλή-
θειαί τῆς ἐπιούσης.

* Κυβέρνησις συνταγματικὴ οὐδὲν ἄλλο εἶνε
εἰμὴ ἡνίοχος εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ εἴπῃ: «Ὅδῃ γησὸν με ἔκει.» (Cham-
ford).

* Ἡ ἀληθὴς εὐκλεία κατὰ τὸν ἐνεργὸν καὶ
τὸν θεωρητικὸν βίον δὲν ἀποκτάται διὰ μόνης
τῆς φυσικῆς εὐφυΐας, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ὑπηρετου-
μένης ὑπὸ ἀκαμάτου καὶ ἐνδελεχοῦς περὶ τὸ ἐρ-
γάζεσθαι βουλήσεως, ἧτις μόνη προάγει μεγάλα
πράγματα, νικᾷ μεγάλας δυσχερείας, ἐκτείνει
τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς τὴν ἰσχὺν, ὑποτάσσει τὰς φυ-
σικὰς δυνάμεις καὶ καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον ἀληθῆ
τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου αὐτοκράτορα.

* Ἄν πρόκειται νὰ ὑπάγῃ πρὸς σπουδαίον

τι πρόσωπον διὰ σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν, ὁ
μὲν ἀνὴρ λέγει καθ' ἑαυτὸν:—Τί θὰ 'πῶ; Ἡ δὲ
γυνὴ ψιθυρίζει:—Τί θὰ φορέσω;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΝ ΜΟΥ

Ἔνας μ' ἔμεινες ἀκόμη* οἱ δὲ ἄλλοι σύντροφοί σου,
καὶ μαζὴ κ' ἀπ' ἑνὸς ἑνὸς ὅλοι σ' ἄφηταν ἐξ Ἰσου.
Εἰς τὸν κόλπον μου, σὰν γέρον ἀσκητῆς εἰς τὰς ἐρήμους
γενναίψυχος, ἡμέρας ἐνθυμείσαι ἐπισήμους.

Χαῖρε μόνη μου χαρὰ,
καυκάκη μου παρὰ!

Διὰ σέ, παρὰ! κινεῖνται καὶ βασιλεῖα καὶ θρόνοι,
σ' ἀπεθῆσαν ὁ κόσμος καὶ βωμοὺς σὲ ἀνυψῶναι.
Σὺ ἐγείρεις τῶν πολέμων τοὺς κοσμοβλαβεῖς τυφῶνας,
ὁ τοσοῦτοςκο τὸ σῶμα σὺ σαλεύεις τοὺς αἰῶνας.
Τὸ ἐπέκεινα Γαδεῖρων σὺ τὸ κάμνεις περατὸν,
καὶ τὸ δῶμ' αὐτὸ ἀκόμη τ' οὐρανοῦ ἀναβάτον.

Καὶ τὰ ἄστρα τὰ στεφρὰ
καταϊβάεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἐσένα κόπτει βᾶπτει τὸ σπαθὶ τῶν δικηγόρων,
κ' ὑποδύονται τὰ ψεύδη αἱ ἀγέλαι τῶν ἐμπόρων*
καὶ ἡ πάνστιλπνός σου θέα τῶν δημαγωγῶν τὸ βριθὸς
ἰλαρόναι, καὶ τὰς κρίσεις κιδδηλεῖαι κακοήθως.
Διὰ σέ τὴν γῆν βλήεις σιάπτει ὁ μεταλλουργός,
καὶ ἀροτριᾷ τὰς γῶρας ἀνιμηρῶς ὁ γεωργός.

Ὡ! τί ἔργα φοβερὰ
κατορθῶνεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἀγάπην σου λατρεύει ἡ ὄραία τὸν Θεοσίτην,
καὶ ἡ ἐρηθὸς παρθένος ἄνδρα παίρνει τὸν πρεσβύτην.
Διὰ σέ πολλοὶ ἀρνούνται καὶ πατρίδα καὶ οἰκίους,
καὶ τὸ φρόνημα προδίδουν δι' ἐσέ 'ς τοὺς ἐναντίους.
Διὰ σέ ἐμβαίνει οὐρανὸν ποῦρον βράδυ 'ς τὰς αὐλὰς*
διὰ σέ χρυσοκονιῆτους κορδαρίζονται στολὰς.

Κι' ὅλοι πάσχουν τρομερὰ
ἀπ' τὸ πάθος σου, παρὰ!

Διὰ σέ πάσχουν συνάγῃν οἱ καλοὶ μας Δημοσθένης,
καὶ τὸν πῖθον τῶν κυλίων διὰ σέ οἱ Διογένης.
Διὰ σέ καὶ τυραννίσκοι πανταχοῦ τῆς γῆς γεννῶνται,
διὰ σέ τυροδιώται 'ς τὰς πατρίδας μας πλανῶνται.
Σὺ τὰ χεῖλη τῶν κολίκων 'ς τὰ ἐγκώμια βουτᾶς,
σὺ γεννᾷς τὸν θεῖον ἔζηλον εἰς πολλοὺς ὑποκριτάς.

Ἔως κ' εἰς τὰ ἱερὰ
κουδουνίζεις, ὦ παρὰ!

Διὰ σέ ὁ ξυλοσχίστης καταντᾷ Μητροπολίτης*
σὺ συγγάκις εἶσαι μόνος τῶν ἀμαρτωλῶν μεσίτης.
Διὰ σέ ἱδρῶνουν, τρέχουν, γίνονται, μαλώνουν, κρᾶζουν,
διὰ σέ γυναῖκες, ἄνδρες, νέοι, γέροντες, σπουδάζουν.
Σὺ κ' ἐμὲ αὐτὸν ἀκόμη γαργαλίζεις καὶ κινεῖς,
κ' εἰς ἐμὲ ἀκόμ' ἱδρῶτα ἐπιγίεις ἡδονῆς.

Χαῖρε, μόνη μου χαρὰ,
παντοδύναμι παρὰ!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Λυπηρὸς κατάλογος.

Ἡ πατρίς τοῦ Βέρτερ πληρῶναι ἀκόμη βαρὺν
φόρον εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς
παρούσης ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦδε νῦτοκτό-
νησαν ἐν Γερμανίᾳ τριακόσαιο χιλιάδες ἀνθρώ-
πων. Ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1852 οἱ αὐτό-
χειρες ἀριθμοῦνται εἰς 52,426, ὅπερ ἀναλογεῖ
πρὸς πλεόν τῶν 3,000 κατ' ἔτος. Εἰς τὰ με-
τέπειτα ἔτη ἡ ἀναλογία αὐξάνει βραθυμῶς.

1. Ἡσας; Παντοδύναμι.

Ἀπὸ τοῦ 1851 μέχρι τοῦ 1855 ὁ κατ' ἔτος μέσος ὄρος τῶν αὐτοκτονούντων ἦτο 3,639, ἀπὸ τοῦ 1856 μέχρι τοῦ 1860 ἐφθασαν εἰς 4,002.

Δυστυχῶς λείπουν πληροφορίαι περὶ τῶν 15 τελευταίων ἐτῶν. Τὸ τέταρτον ἐν γένει τῶν αὐτοκτονουμένων ἀνήκει εἰς τὸ θῆλυ γένος. Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν δὲ οἱ αὐτόχειρες εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ 40-60 ἐτῶν, ἠτοκτόνησαν ὁμῶς καὶ παιδιὰ μικρότερα τῶν 16 ἐτῶν (1 ἐπὶ τῶν 200 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων). Καὶ αἱ ὥραι δὲ τοῦ ἔτους ἔχουσιν ἕνα ἐπίδρασιν αἰ αὐτοχειρίαι εἶνε συχνότεραι κατὰ τὸ ἔαρ ἢ κατὰ τὸ θέρος. Ἐπιπολάζει ἡ μανία τῆς αὐτοκτονίας εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἀδιαφόρου. Τὰ δύο τρίτα δὲ τῶν αὐτοκτονούντων καταστρέφουσι τὸν βίον ἢ διὰ πνιγμοῦ ἐν τοῖς ὕδασιν ἢ διὰ στραγγαλισμοῦ. Ἐν Βερολίῳ τόσον συχνὰ ἀκούονται αὐτοχειρίαι, ὥστε δὲν διεγείρουν αὐταὶ πλέον τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ, τὰ ὄνοματὰ δὲ τῶν οὕτω καταστρεφόντων τὸν βίον ἀναγράφονται καθ' ἡμέραν ἐν μικροῖς καταλόγοις.

*

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ 1876 αὐτοκτονησάντων ἐν Γαλλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 5,617, ἐξ ὧν 4,435 ἄνδρες καὶ 1,182 γυναῖκες.

2,472 ἐκρεμάσθησαν, 1,514 ἐπνίγησαν, 895 ἐφρονεῖσθησαν διὰ πυροβόλου ὄπλου, 407 δι' ἀσφυξίας ἐξ ἀνθράκων, 129 ἐδηλητηριάσθησαν, 154 κατεκρημνίσθησαν, 31 ἔρριψαν ἑαυτοὺς ὑπ' ἀτρακμάξας καὶ κατεπλκώθησαν, 1 ἐρρίφθη εἰς τὸ πῦρ, 13 ἐθανατώθησαν δι' ἐσωτερικῆς κύσεως ἐκ ποτῶν διαφόρων, 1 δὲ ἐγένετο αὐτόχειρ δι' ἀκρωτηριασμοῦ.

Αἱ αὐτοχειρίαι αὐταὶ ἐγένοντο διὰ τῆς ἐξῆς αἰτίας: 1,433 διὰ παραρροσύνης, 509 διὰ μέθην, 798 διὰ φυσικὰ παθήματα, 633 διὰ λόγου οἰκιακῆς στενοχωρίας, 320 διὰ πέναν.

Κατατάσσοντες δὲ τοὺς αὐτόχειρας τούτους εἰς τάξεις κοινωνικὰς εὐρίσκομεν

1,828 χωρικοὺς, 1,038 ἐργάτας, 927 ἐπιστήμονας, 241 ἐμπόρους, 228 ὑπηρέτας.

Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ 1,946 ἦσαν ἄγαμοι, 1,087 ἔγγαμοι ἔχοντες τέκνα, 958 ἔγγαμοι ἄνευ τέκνων.

Καθ' ἡλικίαν δὲ 29 ἦσαν μικρότεροι τῶν 16 ἐτῶν, 193 ἀπὸ 16 ἕως 21 ἐτῶν, 648 ἀπὸ 21 ἕως 30 ἐτῶν, 829 ἀπὸ 30 ἕως 40 ἐτῶν, 1,053 ἀπὸ 40 ἕως 50 ἐτῶν, 1,161 ἀπὸ 50 ἕως 60, 993 ἀπὸ 60 ἕως 70, 528 ἀπὸ 70 ἕως 80, 78 ἀπὸ 80 καὶ πλέον.

Πρόθυμος ἰατρός.

Ἐκτύπουσιν τὴν 1 ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον τὴν θύραν τοῦ ἰατροῦ Χ... ὅστις, ἀναπηδήσας ἐκ τῆς κλίνης του, ἐπορεύθη νὰ ἀνοίξῃ.

— Ποῦς εἶνε;

— Ἐλάτε, παρκαλῶ, γρήγορα ἰατρεῖ, ὁ κύριός μου εἶνε πολὺ ἀσθενής.

— Τί ἔχει;

— Τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν ἐκ τῆς ὁποίας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀπέθανεν ὁ υἱός του καὶ ἡ κόρη του.

Ὁ καλὸς μας ἰατρός ἐπεσκέπτετο καὶ τὸν ἀποθανόντα υἱὸν καὶ τὴν κόρην καὶ ἐγνώριζε καλῶς τὴν ἀσθένειαν ἀπεκρίθη λοιπὸν φλεγματικώτατα

— Καλά! εἶνε περιττὸν νὰ ἔλθω, ἀκολουθήσατε τὴν αὐτὴν θεραπείαν, τὴν ὁποίαν ἠκολούθησατε καὶ διὰ τὰ παιδιὰ.

Διπλωματικὸν ἀνέκδοτον.

Ἐξοχος διπλωμάτης, μελετῶν νὰ ἀπέλθῃ ἐκ Λονδίνου ἐπὶ βραχὺν χρόνον, εἶπεν ὅτι ἐμελέτα νὰ τυπώσῃ ἐπισκεπτήρια μετὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τοῦ συνήθους γαλλικοῦ ἀποχαιρετισμοῦ p. p. c. Ἐπίσημον μέλος τοῦ ὑπουργείου παρετήρησεν ὅτι τὰ ἀρχικὰ γράμματα δηλοῦσιν ἴσως pour protéger Chrétiens ἕτερος τῶν συνεταίρων του, ὃ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, ἠρμήνευσεν αὐτὰ pour préparer campagne τρίτος δὲ τις pour prendre Constantinople.

Εἷς στοχασμὸς τοῦ Μόζαρτ.

Ὁ Μόζαρτ ἀπέθανεν, ὡς γνωστὸν, ἐν ἡλικίᾳ νεαρῇ. Ἄλλ' ἀπέθανε γαλήνιος, διότι πάντοτε ἀνελογίζετο τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, καὶ μετ' ἐγκαρτερήσεως ἀνέμενε τὸν θάνατον. Τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς αὐτοῦ δεικνύει πόσον ὁ μέγας καλλιτέχνης εἶχεν ἐξοικειωθῆ πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ θανάτου, οἷον ἐπροαισθανόμενος τὸ πρόωρον αὐτοῦ τέλος

«Ἄφ' οὗ ὁ θάνατος, ἔγραφε, καλῶς ἐξεταζόμενος, εἶναι ὁ ἀληθὴς σκοπὸς τοῦ βίου, τοσοῦτον ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐξωκειώθη μετὰ τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ τούτου φίλου τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε ἡ εἰκὼν αὐτοῦ, ἀντὶ νὰ μοι ἐμποιῇ τρόμον, μὲ ἐνισχύει τοῦναντίον καὶ μὲ παρηγορεῖ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ παρσυχόντι μοι τὴν χάριν ν' ἀνγνωρίσω τὸν θάνατον, ὡς τὴν κλεῖδα τῆς ἡμετέρας εὐδαιμονίας. Οὐδέποτε κατακλίνομαι, μὴ ἀναλογιζόμενος, ὅτι καίτοι νέος τὴν ἡλικίαν δυνατὸν νὰ μὴ ἐγερωθῶ τὴν ἐπαύριον, καὶ ἐν τούτοις πάντες οἱ γνωρίζοντές με δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν ἂν καὶ ἐπὶ στιγμὴν καὶ μὲ κατέθλιψεν ὁ τοιοῦτος στοχασμός. Καθ' ἐκάστην ἀπονέμω χάριτας τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ, ἧς ἀπολαύω, καὶ τὴν αὐτὴν ἀπὸ καρδίας εὐχομαι εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς μου ἀνθρώπους.»

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.